

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Els joves. Jesús és jove per sempre!

L'ambient que ens envolta, i als joves especialment, està marcat pel trencament de vincles i de transmissió de cultura, l'oblit de la història, el procés de secularització i allunyament de l'Església, el relativisme moral, i una globalització i multiculturalitat, units a una presència aclaparadora de les xarxes socials que cada vegada més conformen un univers virtual que no coincideix amb el real, que condiciona la vida i especialment la dels joves.

L'Església, els cristians, intentem donar resposta als desafiaments que tot això suposa. Ajudar-los a potenciar els elements que poden ajudar a conformar la seva personalitat, en el creixement de la vida interior i espiritual, en el sentit de pertinença a una comunitat, amb una formació sòlida, a ser solidaris amb el sofriment humà, un estil de vida més auster i compromès amb les causes més nobles.

Per tot això van néixer les activitats i peregrinacions diocesanes que cada estiu apleguen un bon nombre de joves de diverses parròquies. Personalment, com a bisbe, he tingut la sort de poder acompanyar els joves en aquestes trobades. Fa uns dies a Montmeló, es va convocar un festival de música d'adoració i de lloançanomenat *Har Tabor*, combinant actuacions musicals amb moments de pregària, amb testimonis, amb confessions, amb la celebració de la Missa i l'adoració de l'Eucaristia. Ha estat una experiència enriquidora que pot ajudar els joves a unir elements tan diversos com la música, la pregària i els espais de vida interior.

Intentem ajudar els joves a descobrir els veritables valors de la vida i de l'evangeli, a trobar Déu a les seves vides en la comunió de l'Església, i a que ells prenguin consciència de la seva importància i responsabilitat en el present i en el futur.

Encara que ja el papa sant Pau VI havia tingut en diverses ocasions trobades amb joves de tot el món, va ser sobretot sant Joan Pau II que va tenir la iniciativa de convocar els joves en una Trobada mundial de la Joventut a Roma l'any 1984, i des de llavors s'han anat repetint aquestes trobades cada tres o quatre anys. A la nostra diòcesi hem anat prenent consciència de la necessitat de vetllar d'una manera especial els qui es troben en aquesta etapa de la vida que és la joventut.

Però, perquè són importants els joves? La joventut és una etapa de la vida, un temps que passa, un temps amb característiques pròpies com són l'energia, la vitali-

tat, l'alegria, l'empenta. Un temps agitat, de vegades enyorat, de vegades idealitzat. Un temps en el que s'enfoca la vida i es consoliden els projectes que configuraran l'existència de la persona en aquest món.

I no és una etapa fàcil de la vida donada la complexitat del món actual amb el que té d'incerteses sobre el futur professional o vital, de construcció de la personalitat amb tants condicionants, de maduració i d'estils molt diferents. En general, tots coincidim en la necessitat de cuidar i acompanyar aquesta època de la vida que propiciarà l'inseriment responsable en l'Església i en la societat.

ENTREVISTA

Aprender a decidir bé

LAURA RIUS

Hi ha trets socioculturals contemporanis que estan afeblint la capacitat humana de decidir. Posar de relleu el paper transformador que les decisions tenen en l'itinerari vital de tot ésser humà, a partir del procés ignasià per a fer una bona elecció, és l'objectiu del seminari «Algunes claus espirituals per a decidir bé», que impartirà a Cristianisme i Justícia els dies 22 i 29 d'octubre i 5 i 12 de novembre la responsable d'EIDES (Escola Ignasiana d'Espiritualitat), Laura Rius.

En què consisteix el procés ignasià per a fer una bona decisió?

Essencialment, a posar en joc la totalitat de la pròpia persona, de manera que aquesta pugui adonar-se i elegir allò que més l'ajuda. Es basa en una visió positiva, clau, en el temps convuls en què vivim: la persona té un sentit; la metodologia està al seu abast i integra enteniment, afectivitat, emocions, cos; la decisió configura l'itinerari personal i la manera d'incidir en el món.

Per què la fe pot jugar un bon paper, en aquest sentit?

Sens dubte, la fe, entesa com a confiança existencial, té un paper essencial. De manera explícita es veu clarament en el cas del cristianisme, perquè et posa en contacte amb un Déu que se't comunica, dona senyals, et capacita i en Jesús et mostra el camí. També es pot dir a la inversa: una elecció decisiva sobre la pròpia persona suposa sempre una fe existencial, indiferentment de la seva formulació.

Per què el curs pot ajudar en la nostra vida cristiana?

El que aporta el curs és bàsicament consciència de la realitat personal i del procés que capacita per prendre decisions que fan real el sentit de la pròpia vida. La vida cristiana sovint queda confinada a certs moments quan en realitat és una manera d'estar en el món. El curs ens suggereix com donar forma a aquesta manera d'estar.

Òscar Bardají i Martin

DOMUND

«Aneu i convideu tothom a la festa»

La paraula que Jesús va repetir als seus deixebles: «ANEU...», hauria de ressonar avui més que mai a les nostres oïdes i al nostre cor, i escoltar com ens va dient a cadascú personalment: «ANEU I CONVIDEU TOTHOM A LA FESTA».

Jesús es va sentir sempre com enviat del Pare i va testimoniar, amb la seva vida, la Bona Nova salvadora per a tota la Humanitat. I ara ens envia a tots nosaltres a convidar els uns als altres a la gran festa de la salvació.

Tenim les nostres mans la millor eina per fer-ho: la Fe. Fe en Déu Pare Creador, en Déu Fill Salvador i amb Déu Esperit Sant, que enforteix aquesta fe i ens empeny per actuar.

La gran festa de viure la fe ens dona la plenitud de la vida. La fe fa que ens sentim immersos en Déu, en el seu Amor i en l'amor als germans. Aquesta fe, l'hem rebut gratuïtament i, com una font d'aigua fresca que brolla del nostre cor, hauria d'escampar-se per tot el món.

Jesús ens ha passat a nosaltres, com en una cursa de relleus, el testimoni, perquè els seus amics i segui-

dors continuem a la terra la seva tasca evangelitzadora, amb la certesa que no estarem mai sols: «Jo estaré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

Les paraules de Jesús: «Aneu i convideu tothom a la festa», la gran festa de viure la fe, ens ha d'omplir de joia. Quan algú dona un encàrrec a un altre, vol dir que se'n refia. Hem pensat que Déu es refia de nosaltres?...

Jesús ha posat a les nostres mans la feina dissenyada pel Pare, començada en el món per Ell, que nosaltres i les generacions futures hem de continuar. Heus aquí la nostra tasca, la tasca dels que som enviats i a la que avui, dia del Domund, hem de prestar una atenció especial, dirigida a ajudar, amb la pregària i l'almoïna, els nostres missioners, que són l'avanzada de l'enviament de Jesús a terres llunyanes.

SIGUEM GENEROSOS AMB LA NOSTRA PREGÀRIA I APORTACIÓ ECONÒMICA, ENVERS ELS GERMANS, PERQUÈ TOTS PLEGATS POGUEM VIURE EL GOIG DE LA FESTA DE LA FE, QUE ENS FA FELIÇOS I DONA SENTIT A LA VIDA.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«Aire de primavera», también en otoño

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la Catequesis de la Audiencia General del pasado día 18, el Papa quiso compartir algunas vivencias del viaje apostólico realizado recientemente a Asia y Oceanía. Según manifestó allí se encontró con comunidades que dan testimonio de una Iglesia en salida, una Iglesia viva y alegre. De cada una de ellas, enalteció sus virtudes y testimonios. Es de agradecer a Dios esta riqueza.

Nos podemos detener en un pequeño detalle, pequeño por su sencillez, pero grande por su riqueza humana y espiritual. Al evocar su recuerdo de Timor Oriental, destacó el Papa que allí la Iglesia es un instrumento de paz y reconciliación, llamada a promover la relación entre fe y cultura. Señaló que es un pueblo joven que, aun probado por el sufrimiento,

no deja de sonreír. Es magnífico este detalle. «Sobre todo, —decía el Santo Padre— me impresionó la belleza de ese pueblo: un pueblo probado pero alegre, un pueblo sabio en el sufrimiento. Un pueblo que no sólo genera muchos niños —¡había un mar de niños, tantos!— sino que les enseña a sonreír. Fue muy hermoso ver la sonrisa de los niños». De aquel lugar señaló el Papa que ¡respiró «aire de primavera»!

A la Virgen de la Alegría, venerada en nuestra diócesis, le rogamos nos dé la fuerza de la alegría y el testimonio de la sonrisa.

Con esta sencillez podemos colaborar en que la Iglesia crezca por «atracción», como decía sabiamente Benedicto XVI. ¡Con «aire de primavera»!

Lectures de la missa diària i santoral

14. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr. Sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dimarts [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. **Mare de Déu de la Bonanova.** Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora. Sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadesa.

16. ■ Dimecres [Ga 5,18-22 / SI 1 / Lc 11,42-46]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor. Sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galderic o Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dijous [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107). Sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Divendres [2Tm 4,10-17a / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics. Sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

19. ■ Dissabte (□ Terrassa) [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Mare de Déu de la Salut, patrona del bisbat de Terrassa. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev., fund. Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador. Santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXIX de durant l'any (lit. hores: la setm.) [Is 53,10-11 / SI 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45 (o bé: Mc 10,42-45)]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La prefereixo a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria / com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. En tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí, un home correngué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, ¿què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: «¿Per què em tractes de bo? De bo, només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: "No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare". El li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi». Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri en el Regne de Déu». Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «¿I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot».

Llavors Pere és posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vos». Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'Evangelí han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna».

Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

Salm responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos: La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?». Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás en honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico.

Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo».

Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casas y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».

COMENTARI

Les riqueses, sovint ens esclavitzen

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Dins del nostre ambient social ens podem catalogar com a persones riques, pobres, de classe mitjana... Famílies que van fent, i poden adquirir i gaudir de moltes coses que es troben a les nostres botigues.

La nostra societat de consum ens empeny a comprar i a gastar en moltes coses que ens són útils i ens afavoreixen, però també, en d'altres que no ho són tant. És important escollir bé allò que ens convé i pot afavorir-nos. Com a cristians que volem ser, ens cal plantejar-nos una qüestió molt important: «Quina orientació i sentit volem donar a la nostra vida? Quina creiem que ha de ser la nostra relació amb les persones més pobres i desvalgudes? Com els podem ajudar?»

Un home ric va preguntar a Jesús: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?». Jesús li va respondre: «ja saps els manaments», i els hi anà explicant. Aquell home va respondre: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove». Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi». Aquesta resposta el contrarià i se'n anà molt trist, perquè era molt ric. Jesús digué als seus deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu!».

Amb el poc o molt que puguem tenir, no podem viure com a rics i d'esquena als més necessitats. No podem contribuir a crear una societat que no comparteix, que el seu Déu és el diner, que no estima, que és egoista, que s'ha quedat esclavitzada pel seu propi benestar i no és capaç de veure i atendre res més que els seus propis interessos.

Des de la nostra particular situació, preguntem-nos: què faig per ajudar els altres?, en què demostro que els estimo i soc capaç de compartir?

Donar el que ens sobra no és caritat, és un deure de justícia. Cal aprendre a donar allò que nosaltres també necessitem; cal aprendre a compartir.

De tant en tant preguntem-nos, davant el Senyor: què comparteixo? I a qui ajudo? Podria fer alguna cosa més?

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dijous 17 d'octubre, a les 19 h. Consell diocesà d'Assumptes Econòmics al Bisbat.

Divendres 18 d'octubre, a les 11 h. Col·legi de Consultors al Bisbat.

Del 18 al 20 d'octubre. Recés de la Delegació general de Família i Vida a la casa d'exercicis espirituals de Caldes de Montbui.

Dissabte 19 d'octubre, a les 11 h. Missa en la solemnitat de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi, al seu santuari de Sabadell, a les 11 h.

serrat i Sant Antoni de Pàdua de Granollers va celebrar una Missa presidida pel bisbe Salvador. Durant la cerimònia es van confirmar 26 joves i es va donar inici al ministeri del nou rector, fra Àngel Mariano Guzmán Ludeña.

Festa de la Confraria de la Virgen de Luna a Sant Pere de Rubí. El diumenge 6 d'octubre, el bisbe Salvador va presidir la festa de la Confraria de la Virgen de

Luna a la parròquia de Sant Pere de Rubí, amb la presència de l'alcaldessa de Rubí i la d'altres municipis.

Joves catòlics, testimonis de l'amor de Déu. El 5 d'octubre, al voltant de 1.000 persones van participar al festival Har Tabor a Montmeló, organitzat per la Delegació de Joventut del Bisbat de Terrassa. L'esdeveniment va in-

cloure música, una Missa presidida pel bisbe Salvador Cristau i adoració eucarística. Els joves també van poder visitar stands de DeleJove i Càritas, així com rebre el sagrament de la reconciliació.

L'arxiprestat de Terrassa pelegrina a Montserrat. El diumenge 6 d'octubre, les parròquies de l'arxiprestat de Terrassa van pelegrinar a Montserrat, amb la coordinació de Viladecavalls. Els pelegrins, a peu o en vehicles, van participar en els actes del monestir, destacant la Missa presidida pel bisbe Salvador.

Festa del Roser. La parròquia Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès va celebrar, el 6 d'octubre, la solemnitat de la Mare de Déu del Roser

amb una processó i una Eucaristia, dinamitzades per la confraria.

Trobada d'inici del clergat diocesà. El 7 d'octubre, el bisbe Salvador va convocar el clergat de la diòcesi per iniciar el curs i promoure la fraternitat sacerdotal. Mn. Bruno Bérchez va presentar els objectius d'una parròquia segons el mandat missioner de Jesús i es va reflexionar sobre el primer anunci a les famílies de catequesi.

Notícies

El bisbe Salvador als franciscans de Granollers. El divendres 4 d'octubre, la parròquia de la Mare de Déu de Mont-

A més a més...

Recés per al laicat. La Diòcesi de Terrassa organitza un recés per al laicat del 18 al 20 d'octubre a Caldes de Montbui. Les inscripcions es poden fer a través de www.seglarterrassa.org fins al 15 d'octubre. Preguem pels fruits del Sínode.

Concert número 253. Tindrà lloc el dia 20 d'octubre, a les 11 del matí, a l'Església de Santa Coloma de Marata amb el títol *Ventus Quartet*. Entrada lliure.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

Los jóvenes. ¡Jesús es joven para siempre!

Aunque ya el papa san Pablo VI había tenido en varias ocasiones encuentros con jóvenes de todo el mundo, fue sobre todo san Juan Pablo II que tuvo la iniciativa de convocar a los jóvenes en un Encuentro mundial de la Juventud en Roma el año 1984 y desde entonces se han ido repitiendo estos encuentros cada tres o cuatro años. En nuestra diócesis hemos ido tomando conciencia de la necesidad de velar de manera especial a quienes se encuentran en esta etapa de la vida que es la juventud.

Pero, ¿por qué son importantes los jóvenes? La juventud es una etapa de la vida, un tiempo que pasa, pero con características propias como son la energía, la vitalidad, la alegría, el empuje. Un tiempo agitado, a veces añorado, a veces idealizado. Un tiempo en el que se enfoca la vida y se consolidan los proyectos que configurarán la existencia de la persona en este mundo.

Y no es una etapa fácil de la vida dada la complejidad del mundo actual con lo que tiene de incertidumbres sobre el futuro profesional o vital, de construcción de la personalidad con tantos

condicionantes, de maduración y de estilos muy diferentes. En general, todos coincidimos en la necesidad de cuidar y acompañar a los que se encuentran en esta época de la vida que propiciará su integración responsable en la Iglesia y en la sociedad.

El ambiente que nos rodea, y a los jóvenes especialmente, está marcado por la ruptura de vínculos y de transmisión de cultura, el olvido de la historia, el proceso de secularización y alejamiento de la Iglesia, el relativismo moral, y una globalización y multiculturalidad unidas a una abrumadora presencia de las redes sociales que cada vez más conforman un universo virtual que no coincide con el real, que condiciona la vida y especialmente la de los jóvenes.

La Iglesia, los cristianos, intentamos dar respuesta a los desafíos que todo esto supone. Ayudarles a potenciar los elementos que pueden ayudar a conformar su personalidad, al crecimiento de su vida interior y espiritual, a su sentido de pertenencia a una comunidad, con una formación sólida, a ser solidarios con el sufrimiento

humano, a un estilo de vida más austero y comprometido con las causas más nobles.

Por todo ello nacieron las actividades y peregrinaciones diocesanas que cada verano reúnen a un buen número de jóvenes de diversas parroquias. Personalmente, como obispo, he tenido la suerte de poder acompañar a los jóvenes en estos encuentros. Hace unos días en Montmeló, se convocó un festival de música de adoración y alabanza llamado «Har Tabor», combinando actuaciones musicales con momentos de oración, con testimonios, con confesiones, con la celebración de la Misa y la adoración de la Eucaristía. Ha sido una experiencia enriquecedora que puede ayudar a los jóvenes a unir elementos tan diversos como la música, la oración y los espacios de vida interior.

Intentamos ayudar a los jóvenes a descubrir los verdaderos valores de la vida y del evangelio, a encontrar a Dios en sus vidas en la comunión de la Iglesia, y a que tomen conciencia de su importancia y responsabilidad en el presente y en el futuro.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

